

Sygn. akt **II AKo 138/21**

POSTANOWIENIE

Dnia **14 października 2021 r.**

Sąd Apelacyjny w Krakowie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Robert Pelewicz

Protokolant: st. sekr. sądowy Szymon Olesiński

po rozpoznaniu wniosku B. T. skazanej za przestępstwo z art. 278 1 k.k. w zw. z art. 12 1 k.k. wyrokiem Sądu Rejonowego dla Krakowa - Śródmieścia w Krakowie z dnia 26 sierpnia 2020 r., sygn. akt II K 1894/18/S, częściowo zmienionym wyrokiem Okręgowego w Krakowie z dnia 31 maja 2021 r., sygn. akt II Ka 1331/21, w przedmiocie wznowienia postępowania karnego,

na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.

postanawia

odmówić przyjęcia wniosku skazanej B. T. o wznowienie postępowania sądowego wobec jego oczywistej bezzasadności

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 31 maja 2021 r., sygn. akt II Ka 1331/21, Sąd Okręgowy w Krakowie, zmienił częściowo wyrok Sądu Rejonowego dla Krakowa - Śródmieścia w Krakowie z dnia 26 sierpnia 2020 r., sygn. akt II K 1894/18/S, w ten sposób, że do podstawy wymiaru kary dodał art. 37a k.k. i art. 4 § 1 k.k. oraz art. 34 § 1a pkt 1 k.k. oraz art. 35 § 1 k.k. i obniżył wymierzoną „B. T. karę 8 (ośmiu) miesięcy ograniczenia wolności, polegającej na obowiązku wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym” i na poczet tak zmienionej kary zaliczył okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie. Natomiast w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

Pismem z dnia 17 sierpnia 2021 r. skazana B. T. zwróciła się o wznowienie postępowania w tej sprawie powołując się na dowody, które miałyby przemawiać za tym, że nie jest sprawcą przypisanego jej przestępstwa z art. 278 1 k.k. w zw. z art. 12 1 k.k., gdyż przeprowadzona w sprawie „ocena materiału dowodowego nie jest wszechstronna i obiektywna, tym samym narusza zgodność z art. 410 k.p.k.” i ostatecznie sąd naruszył jej prawo do rzetelnego procesu (k. 18).

Przede wszystkim dlatego, że uznał zeznania siostry skazanej złożone w toku postępowania przygotowawczego za wiarygodne, a siostra M. R. była przesłuchiwana „w warunkach wykluczających postępowanie, gdyż była przez policję szarpana,, rzucona o ścianę oraz zastraszana w celu wymuszenia niekorzystnych zeznań” (k. 18).

Sąd Apelacyjny w Krakowie zważył, co następuje:

Na podstawie art. 545 § 3 k.p.k. należało odmówić przyjęcia wniosku, bez wzywania skazanej B. T. do usunięcia jego braków formalnych i bez próby ich usunięcia poprzez wyznaczenie obrońcy z urzędu.

Wymieniony na wstępie przepis nakazuje podjęcie takiej decyzji wtedy, gdy z treści wniosku nie pochodzącego od podmiotu fachowego wynika jego oczywista bezzasadność.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego jednoznacznie wskazuje się, że instytucja wznowienia postępowania należy do kręgu nadzwyczajnych środków zaskarżenia, których procesowe uruchomienie może nastąpić wyłącznie na podstawie przesłanek ściśle określonych w ustawie. Katalog okoliczności otwierających drogę do wystąpienia z inicjatywą wzruszenia prawomocnego rozstrzygnięcia zawierają przepisy art. 540 k.p.k., art. 540a k.p.k., art. 540b k.p.k., art.

542 § 3 k.p.k. Zaznaczyć przy tym należy, że w związku z wejściem w życie ustawy z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego i niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1247) od dnia 1 lipca 2015 r. powstał obowiązek dokonywania kontroli wniosku o wznowienie postępowania - z punktu widzenia jego ewentualnej oczywistej bezzasadności.

Ustawodawca w treści art. 545 § 3 k.p.k. określił, że sąd odmawia przyjęcia wniosku nie pochodzącego od prokuratora, obrońcy lub pełnomocnika, bez wzywania do usunięcia jego braków formalnych, jeżeli z treści wniosku, w szczególności odwołującego się do okoliczności, które były już rozpoznawane w postępowaniu o wznowienie postępowania, wynika jego oczywista bezzasadność. Decydująca jednak jest sama treść wniosku o wznowienie, która może być oczywiście bezzasadna z różnych powodów. Ta oczywista bezzasadność wynikać może z tego, że we wniosku wskazano podstawy wznowienia, które nie są przewidziane w ustawie albo z tego, że w ogóle nie wskazano żadnych podstaw wznowienia, ograniczając się do postulowania przeprowadzenia kolejnej kontroli odwoławczej (zob. postanowienie SN z 12.05.20121., III KO 29/21, LEX nr 3219958), a taka właśnie sytuacja zaistniała w realiach niniejszej sprawy.

Odnosząc powyższe uwagi do realiów rozpoznawanej sprawy stwierdzić należy, że pismo skazanej B. T. nie zawiera argumentacji, która pozwoliłaby na ustalenie, iż w sprawie miały miejsce okoliczności uzasadniające wznowienie postępowania ujęte w art. 540 § 1-3 k.p.k. Już z porównania treści wniosku o wznowienie postępowania z jej wcześniejszymi wystąpieniami procesowymi dotyczącymi przypisania jej przestępstwa z art. 278 1 k.k. w zw. z art. 12 1 k.k., wynika w sposób zupełnie jednoznaczny, że obecna argumentacja przywołana w pisemnym wniosku (k. 18), powtarza wywody zaprezentowane w toku poprzednich postępowań – głównie w apelacji skazanej i jej obrońcy od wyroku Sądu Rejonowego dla Krakowa - Śródmieścia w Krakowie z dnia 26 sierpnia 2020 r., sygn. akt II K 1894/18/S - weryfikujących zasadność skazania B. T. za popełnienie przestępstwa z art. 278 1 k.k. w zw. z art. 12 1 k.k.

W świetle przywołanego wcześniej przepisu art. 545 § 3 k.p.k., już ta okoliczność, tj. odwołanie się do argumentów i twierdzeń, które były już prezentowane w związku z poprzednimi inicjatywami procesowymi skazanej i jej obrońcy, stanowi podstawę do odmowy przyjęcia kolejnego wniosku w tym względzie.

Trzeba też podkreślić, że niezależnie od powyższego, wywody skazanej B. T. - ocenione od strony ich merytorycznej zasadności - także nie dostarczają argumentów uzasadniających uruchomienie nadzwyczajnych środków zmierzających do wznowienia postępowania w tej sprawie. Nie spełniają bowiem wymagań o jakich mowa w przepisach art. 540 k.p.k., art. 540a k.p.k., art. 540b k.p.k. i art. 542 § 3 k.p.k., określających normatywne podstawy nadzwyczajnego środka zaskarżenia, jakim jest wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym orzeczeniem.

Podkreślić na koniec należy, że w zasadniczej swej części wywody zaprezentowane w pisemnym wniosku skazanej o wznowienie postępowania karnego, jak i argumentacja w nim zawarta, odwołuje się do dowodów zawartych w aktach sprawy, już przeprowadzonych i ocenionych przez sądy obu instancji. Sprowadzenie argumentacji mającej uzasadnić wniosek o wznowienie postępowania do kontestowania dotychczasowej oceny dowodów i dążenie do ich ponownej weryfikacji, nie mieści się w ramach instytucji wznowienia postępowania. Ta ostatnia jest nakierowana na zdarzenia faktyczne i prawne, które ujawniają się albo następują dopiero po uprawomocnieniu się orzeczenia mającego stanowić przedmiot wznowienia, a zarazem mają wagę i formę mogącą wywierać skutki prawne.

Mając zatem na uwadze, że w pisemnym wniosku skazanej B. T. o wznowienie postępowania karnego nie przedstawiono argumentów przeciwnych, Sąd Apelacyjny postanowił, jak na wstępie.